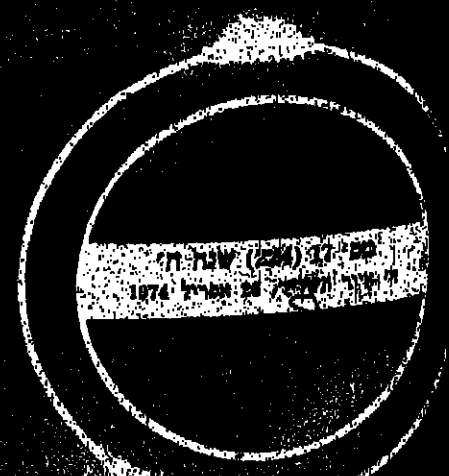

יום העצמאות תשנ"ד

חולתם

המחשבות
של
המחשבות

או! אמריקה!

בעיתון חודי, היוצא, אמנם, בדומבי ולא ב- כלכותה, מצאנו כתבה על מחזה בשם "או!" אמריקה וי, אולי זו ה- תשובה החודית למחזה- העירוס ששמו יצא ל- תחילה על בימות המע- רב.

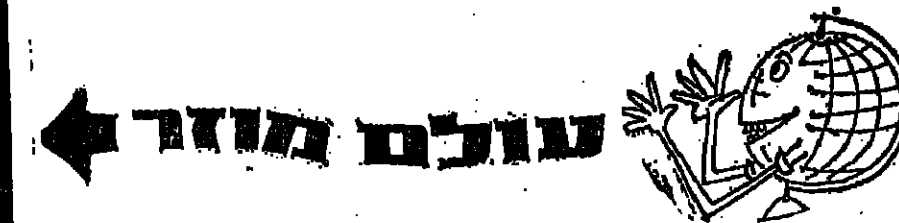
למעשה המחזה עו- סק בתוצאות החרס- ניות של חיקוי עיוור של מנהגי המערב. הקומ- דיה העליונה, שבוצעה על ידי לחקת-חובבים, זכתה להצלחה. המחזה מסתיים במוסר-השכל.

בחה של מרילין?

אחרי שגולדה אמצה חתימה על ידי משי פחד דיימונד. עכשיו מחפשת ג'נט הוכחות לכך שהיא לאמיתו של דבר, בונה של ה- שחקנית המפורסמת.

בשנת 1952 אושפזה מרילין מוגר בבית- חולים על מנת לעבור ניתוח המעי העיוור. אולם העלמה ג'נט ריימונד סווגת שהיא צינה אלא אותו "מעי עיוור" כחה שבועות

מה אמר הכלב לגברת עירומה

חוויה לא נעימה ביותר חיכתה לכתבנית סאלי קופר בת 21 בסיום ריצת-העירוס ה- אופנתית שהיא "ביצוע" בעיר מגוריה לונדון.

כלב משטרה רדף אחריה ב- מארק בו ביצעה את ריצתה, נשך אותה בעכוזה, ותחזיק בה עד שהגיע למקום חשוד פטר פלטהאם שהאשים או- תה כחוק בחפירת חסדו חצי- בורי.

המעשה עורר גל של מכתבי קוראים לעתון "דיילי מירור" שפרסם את העניין. האצנית החשופה עצמה נקנסה בשבוע שעבר על ידי שופט בעשר ליש"ט.

מה שמוחר לקצין אסור לקצינה

מרייל טולס, בת 22, היא אחות מוסמכת בבית-חולים צבאי אמריקני בברית-החמ"ר. ביום דרגתה הצבאית סגן. הונגשה נגדה תביעה מטעמית על הפרת חוקי הצבא משום שהיא התגוררת בדירה אחת עם חייל כוש, רב- סדאי גיימס בגנבה, לדעת שלטונות הצבא

הו נוגד את החקנות. אטום מפקדת של הקצינה חודה שרבים מן החיילים המתגוררים בדירה עם בני תגוש חשני מבלי להיות נשואים, אבל לדברי הקצין, אז הקצין הוא לבן ואילו בת זוגו היא הפסרתית.

מוסיקה יפאנית

שני מכשירי נגינת מקוריים מציבת ציירת יפאנית צעירה בשם מישי טאנאקא בלרית בסוקו. חשיניים החתובות שבתצלום אינן אלא קטמניסטים שהמקרים לשמש לקישור בשעת ריקודים ספיריים. הכלי השני הוא "פסנתר חות", המשמש קולות בטונים שונים שעה שהקלידים, שחם ומריר-שדירים, נלחצים.

אורי אשם בכל

כתבנו בשווייץ מרוחו! לבית המשפט בעיר מלמו (שבירת) חוב- שה תביעתה של "עקרת-בית מקומית ומוצלחת ש אורי בלר, מבוסס" ומולגות השוטלארי, אשם בהריונה. לדבריה, החבוסף קמין-המחכת המוצע דור- יח בו השתמשה האשה מבלי שהיא תרגיש בכך, היא נכנסת לעירון בגנוד לרצונה. התביעה חובש לאורי אלה כאשר יחסי בעד ומן קצו בעיר למכרה.

שאלה של אוזי

למדור מכתבי-קוראים בעיתון היוצא בא מ- ס ר ד א מ, נשלח המכתב הבא: "בכל פעם שאני עובר בחברת אשה ליו סוג כלשהו, ווקף זה את- אוזי, לדעתה, אנהומות תסורה על תחושת שלפני-החשף מצד חסודת האם אני צודק! האם באמת יעוצים חקוסים לנחש את אוזי של אשה?" "עלתנו שתיוועץ בו-ס ר ד א מ, חותם לעניין חסודים, ועם פ-ס ר ד א מ, לגי-המשר-לבעיתון ש-

מלך ים ואל

חוגים

המסעות והמסעות: בית "על המסעות" חג בראשית 4, תל-אביב. המסעות למסעות: תנועת "הערים" שירות "שק נעלי" תל-אביב. עורך ראשון: בעצמם לא יכלו.

העורך: ישראל ומוסר עורך ראשון: יאיר קפלן, עמנו: רובע טלן, מוכיח: נורית לבן, חברי המערכת: י. אופר, מ. פרשלוס, מ. בילת, מ. מור, י. סובל, מ. סנזית, י. קאני, א. קין, ח. ח. שור.

השבוע - איך היה?

הפלט"חניק. מחפש את המחר...

רמטכ"ל ששת-חימים

שגריר ישראל בוואשינגטון

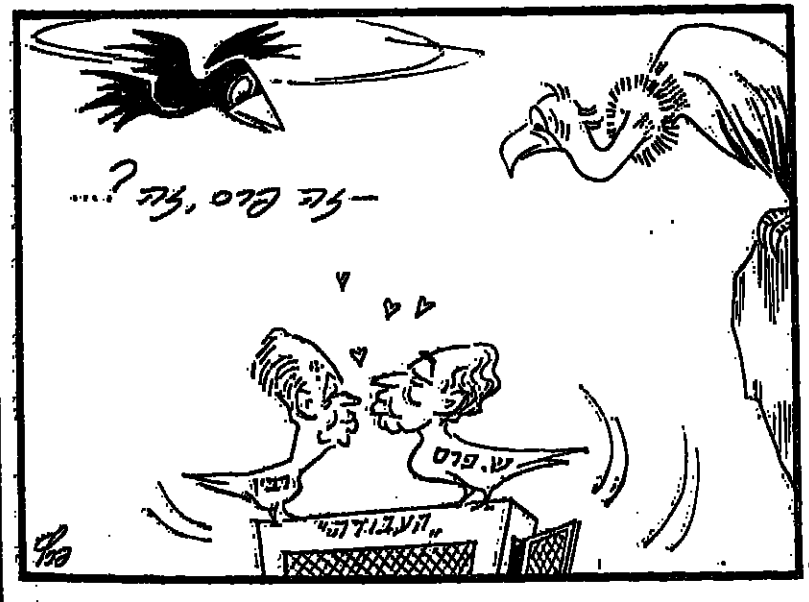
נאות יורם נמרוד

הסיכוי של רבין

בחירתו של יצחק רבין, ממועמד מפלגת העבודה לראשות הממשלה הינה סימן חתומה למפלגה רבין עשוי להיות מועמד המקובל על כלל המערך ועל ממשלות הקואליציה הנבחרות. בזכות ארשתו ולא-דווקא בזכות השקפותיו, רבין, וידיד-ידידו שמעון פרס, מעוררים בתנועתנו המבוערת סבסן חדש בהשקפה השמרנית-מפלגתית. הוא חוש, שאם אמנם יבחר רבין בממשלה חדשה יתה לשמור פרס תפקיד בכיר בה, לכן, יריבים ותוקים לדרכו של שמעון פרס, להעדרותו המדינית והצבאית, יהיה קשה לעכל זאת. אך עלינו לתבין: לא תיתכן ממשלה שבמרכזה תנועת העבודה, מפלי שיתנה ייצוג חולם ליריבים חריגות בתנועה עלינו לקוות, שדווקא אותו סגנון חדש של רבין-פרס יבטיח ששוב לא תשונה הממשלה מחמת אישום ורישום. על תבדו.

ממשלת רבין היא סיכוי, אך עדיין קשה לשער כיצד יגבש ראש-הממשלה המיועד חזק יציב בבסיסה. מיצד יסייע לאלת שכבר הצחיח שיצרופו רק ל"ממשלת אחדות" לאומית" לחזור בהם מהתחייבותם לרעתי פתוחה בסניף יחד אחת. לצורך לממשלה חדשה, על בסיס ההבטחות שניתנו למסד"ל (בעל תנועה להפחיתים מדיניים), אישית שהוא יבחר בהם מועד מפלגות הימין, הצעה כזו עשויה לזכות לעיון רציני מצידו. להחמיטן, ולתוצא אותן ממצב של "קביצרי".

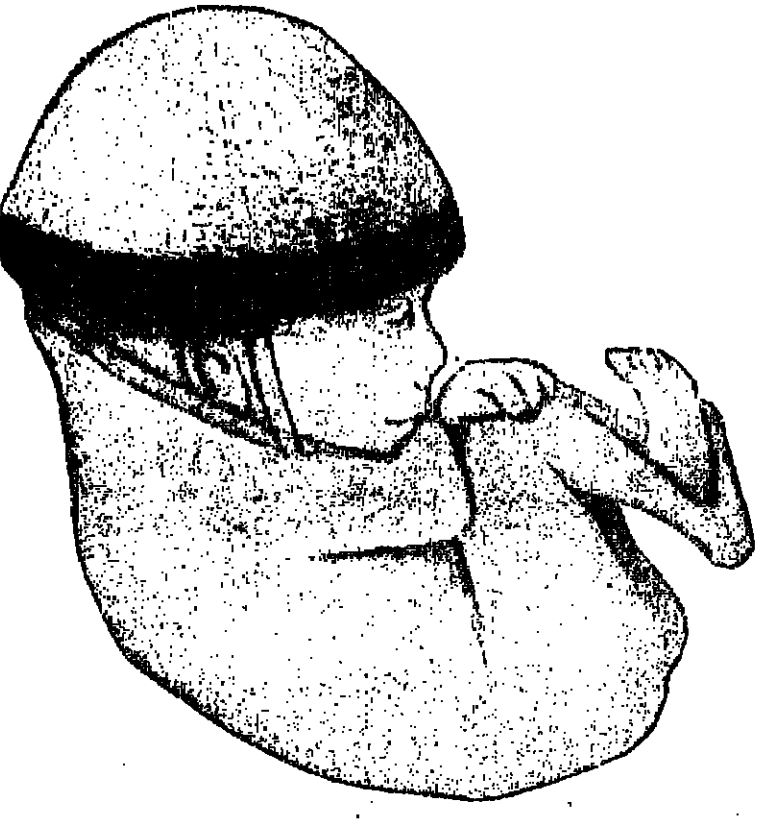
לא תהא זו, ממשלה אחדות לאומית, משום שלא יתכן להציע קווי-סדר על בסיס הדיאלוגיות הסותרות של המפלגות. אולם אישיותו המלכות של רבין, הסמכות הימין שהוא יבחר מתוכו אנשים שעמם יוכל לעבוד, תהיה ערובה למיצוי מן של המאחז המשותף.

ההצבעה לפתירת מעמד מסעם מפלגות העבודה לזריכת הממשלה החדשה.

חבלי-הלידה של ארץ מאת בן-אור

(א) אנשי צבא מול "לא חיילים"

מה צריכה להיות עמדת צה"ל במקרה של סכנה רצינית לדמוקרטיה הישראלית? האם חובת הצבא לקבל באדישות כל שלטון ולשרת באותה יעילות גם משטר דמוקרטי וגם רודנות-יחיד? הצבא הפרוסי היה מוכן לשרת כל אדון, את הקיסר, את הרסובליקה הוויימאריה ואת היטלר באותה מידה של יעילות ושיוויון-נפש. דומני שאנחנו איננו רוצים בצבא מסוג זה, המתדיר בספר-שלידבר גם מבחינת היעילות לדרגה של הצבא בריסובליקות הבנויות, שכל כוחו אינו אלא בהתרגנות נסתרות ובהפיכות גלויות.

מסתבר מכאן שצבא במדינה דמוקרטית, צבא שהוא ערובה לדמוקרטיה, חייב שתהיה לו השקפה מדינית-חברתית. הוא חייב לחנך את חייליו ומפקדיו לשלילת המלחמה כאמצעי מדיני וחייבת כאמצעי התגוננות בלבד; הוא חייב לחנך את המפקד ואת הדרגות של צדק ואחריות בין-לאומיים, ליחסי שכנות טובה עם האויבים של היום, שבהכרח יהיו השכנים של מחר; הוא חייב לחנך לחברת-חוק החותרת לקידמה חברתית, לחיטול הפערים והאי-צדקיות והעדיפות. כאחת, צבא שאינו מורכב מרובנים, שנאמנותו אינה נתונה למשרדים ולאנשים אלא לתכנים לאומיים. צבא של אנשים חופשיים שחובת המשמעת אינה מקפחת את זיכרונם וחובת תיות ואת חירותם. בין צבא כזה וצבא "סולליטיזציה" אין לא כלום. צה"ל חייב להיות גם הלאה צבא מתוח, שאין בו מריטקציניזם מפלגתי השולל קריטריון וחירות של שכבת-הקצינים, אוסר עליה לנהל מקום וממכר פוליטיים חריגות, ומספח את תפקיד המפקד בשליחות, ולא בקריש-קפיצה לקידום אישי.

כל השאלות האלה כבר היו בוויכוח עם לידתה של המדינה ו-העצמותה. הוא הודמנות טובה לשוב ולצלול אל ויכוח העבר, אל המאבקים שליוו את לידתו של צה"ל, אין ספק שהיוו בצלילת האות כמה לקחים חשובים הטובים לוויכוחי הימים האלה.

האזנה לחדשות

מאת מיכל סנונית

נעורים עם שורשים

בטוחים שנבשלנו. בנמך מלחמת יום הכיפורים הוא בא ארצות כיום הוא רואה בנו משפחה שלו.

זה שקורה כאן זה דבר גדול שאלה: צמיר, כיום מקובל לצייר את הצד האפל של ישראל, מהם הדברים החשובים שאתה מצא במדינת שלנו?

צמיר: כל מה שקורה כאן בארץ זה דבר גדול, אני שים חוקים, שאלים, מנהלים, זה דבר גדול, זהיל גילם, בלם, חוקים, ומה זוכרים לו? את הימים הראשונים זה לא צודק.

שאלה: תאם אתה עומד להתגייס לצבא בלב שלם? צמיר: אני חסר חיותי במוח, במוח, חשבתי שזה ערבים, בן, הייבים לעשות, כיום שוב אניני במוח.

צמיר: חיותי שמינה עשרה שנים בשקט, פי וזה פי ששטר נלי, עכשיו אני יודע שהתור שלי הבני לחיות זאת לילדים אחרים.

שאלה: מה אתה רוצה להיות בצבא? צמיר: תוא עוסק בארץ, תוא רוצה ללכת לטיס צמיר: במוח החיות, כמה שלא ברצת, אנתו קיר בים לערבים, אצלו כאן משחק מאד הכבוד, לכן חספ את צהיל מתחת לתורה על מה שחית, צהיל לא יכל להתגונן ובאופן מוכיח להביא את תביעות שלו בני חי ציבור.

שאלה: איך אתה מסתדר עם הדעות שלך ב,חיכוך חדש?

צמיר: אצלו יש מכל קדעות, השמאל באים וצועקים, אני חושב שצריך לשלוח את כל השמאל הזה לחוץ לארץ קצת, תרי כולנו אחרים את ישראל, הם יחזרו אחרים בידו לכולם שצריך להתגייס, גם ראשי השמאל, הם מתחבשים על דעותיהם ובסופו של דבר באים מן הצבא הם צעירים גבוהים, בכלל, כיום יש יותר מתגדלים מאשר קודם, עם כל תביעות שיש לנו, ברור לכולם שמוכרחים לשקר את פני הדברים.

הכרה בריאה שאלה: מה ערד אתה רואה בחברה הישראלית?

צמיר: אנתו חברה בריאה גם בזה שהולכים את הכי פחות בזמן, התחרות היא קודם כל בזה שיראו את הדברים וינפלו לשונות ולחשונות, פתחם עור מיינה בקינים, מה אנתו תורמים? אבל במדינה בשביל יחידים, בן, יחידים יחידים לחיות, כאן חשיבות תחילה של המדינה.

שאלה: מה דעתך על ביטול הגזרות יום העצמאות על ידי חזיתו למצוא חלף?

צמיר: לא ידעתי לשמוע כאן בארץ, תרא את כל הני ישראל, הנוכח — ראו לרוב את החיילים הם צעירים מורים וראו לתשומת את החיילים והם צעירים, שיעבר את החיילים והם יבאו לחירות, את השמאל האנתוני, הממשיכה ביותר — לא חתמים, איר אשר לבסוף זה כמו יום העצמאות? אפשר לדבר על צמחם כשמדברים על בריאות, אבל יום העצמאות? זו שבתה על כל שאנתו קימים בארץ ישראל, או דוקא על זה לבסוף זה לא של, עם, תוא של עם אי אפשר לבסוף.

צמיר: וזהו התבטות, משא, בשל 2000 שנה אפילו לא יבנה כלום בקירית, בקירית, מוכרית, באת, ולא חורם.

שאלה: מה דעתך על תנועות התפארת?

טוענים: שוב למינה הוכחה שאסור לחזירי שטחים. צמיר: אבל צעם העבודה שישנו נוער המטיל ספק, בנו לא קיננו סקטת, אני למדתי בבית חינוך בצלאל בול-אביב, לנו היה ברור לקראת מה אנחנו תולכים.

להיות מתקדמים צמיר: ספקות זה לוקסוס לחלשים. באמריקת למשל, אם יש מהומות של סטודנטים, מה זה איכפת? כי הם מספיק חזקים, אני חושב שטוב שאנשים יכולים להביע את דעותיהם, זה טוב שאנשים חושבים, השאלה היא, אם אנתו מספיק חזקים להתמודד עם הדעות השונות. אנתו צריכים להיות מתקדמים בעולם, צריכים להיות לנו מדינה עם משטר דמוקרטי, אבל, קודם לכל זה נטחונה של מדינת ישראל, וכאן, יש לתת יותר חינוך למטריזיות.

ישנה אצלו שיגרת חיים, ושיגרת מלחמה, המלחמה האנתוניה הבאה ליציאה גם משיגרת המלחמה אנתו ידענו עד כה המלחמה תואה גילתה תרבה דברים לכל צד, ייתכן שגם, בשעת חיים, חיו מתולים, אבל היה צהון גדול.

צמיר: ואת אומרת שהמלחמה האנתוניה פתחה מורסה קיימת, פצע מוגלת, והיו שתי ברירות: או שהמגלה תואה תתרגו אוהנו, או שהיא תצא ותיפא.

צמיר: ראיתי בגולה אדם חזק, אבל אחרי המלחמה לא הייתי שבמדינת ישראל ימישני לחילום על כסאות, זה לא במקום ולא בזמן, קיים ניתוח, בין מה שהעם אומר לבין מה שהממשלה פועלת.

צמיר: ראוני בגולה אדם חזק, אבל אחרי המלחמה לא הייתי שבמדינת ישראל ימישני לחילום על כסאות, זה לא במקום ולא בזמן, קיים ניתוח, בין מה שהעם אומר לבין מה שהממשלה פועלת.

צמיר: ראוני בגולה אדם חזק, אבל אחרי המלחמה לא הייתי שבמדינת ישראל ימישני לחילום על כסאות, זה לא במקום ולא בזמן, קיים ניתוח, בין מה שהעם אומר לבין מה שהממשלה פועלת.

מה אומר הנוער? צמיר: כיום התהפכו הדברים בצורה חריגה מה שפעם, ראו נוער פשוט ילדים, כך גם התחילו לדעותיהם, כיום הנוער, מישנו עוצר אומר, משהו, וכולם עושים מה ששק גדול, לא צריך לבטא אותו מלה במלה, צריך להקשיב ולחלץ רוח, אבל לדעת למיך צודק.

שאלה: מהן המשימות העומדות כיום בפני הנוער? צמיר: שאמר, לשקם את החברה? אולי זה יישמע יפה אבל זה לא היה חרש, לדעתי אנשים צריכים לפעול אצלו תרבה יותר בתחום האיש, כל אדם רוצה שיהיה גקי ברוחנות? שלא ידבר כל כך הרבה, וכשיצאו מן הישיבה יורקו את חנייה על הרעפה, תעבור על עצמן, לומר שמתעבת, הנוער צריכה לחנך? זה קשה נוער חרי, תחנות לכל כך הרבה דעות והתשפלות על גופים ואנשים ואיגונונים, וחיכוך חדש? ישנו שמאל קיצוני ומיין קיצוני, וזה בית ספר שהמדינה מתחנכים בו, זה בסדר.

צמיר: אני חושבת שגם המורים חיוס מובלבלים.

צמיר: צריך להיות כיוון בבית הספר, זהו חסר לוחים נס לכתח ולשמות: חיוס גדול-על וכוזה של חסם היחיד על ארץ.

שאלה: אחת חבר בתנועת נוער?

צמיר: אין לי זמן, כיום תנועות נוער זה בעיקר בידות.

שאלה: מה דעתך על הנוער דומיננטי? הבית, בית חסר, סביבה אחרת?

צמיר: בעיקר הבית, תחריים, ושני מורים בתוכן שחיות להם השפעה גדולה על.

צמיר: כשנת עברתי אצננו נער אמריקאי שכל חנות צמירי תבא אותו תוא: הנוער אצלו משחק חרשים, וזהו זה דעות קדומות בגלל כל מה שקורה כאן, באופן כללי ראונו בני פי שנינו ערבים חקשים לפעם בית על חשבונם, ניסענו לדחות לו, קיצונית בלן וזהו, משהו בסך הכול.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

בפניו בהירות המבע של צמירי נשח ישנה שלווה, בטחון שאינו גוגע (כפי שעשני להיות בנילו) במרושג שחצנות, צבר, בן למשפחה צבר-רים ואין בו מן החספוס הצברי, נהפוך הוא. מאוין, מהרהר, שוקל, אינו ממהר להחליט, יש לו דעה המתבטאת תוך כדי ממגש ושיוחה, כך על כל פנים התרשמנו.

מינה נשר: חיה ברור לקראת מה חולכים

שרים צמיר ושרית — הבית הוא גב

צמיר: זה לא פלא, עיפאם נבטנו מן ההורגים, גם מהכח מתעייפת, וגוין האדם בוזא.

צמיר: זה מסוכן להגיד כך, אנתו צריכים להיות מספיק חזקים מנימה, שנע למא אנתו חולכים, מה שקרה במלחמה זו יכול גם להחריק את השלום, שעכשיו הממשלה חתם לעמוד מאחורי הסכמים, כי תחת שירא בזה אות חולשה, אם התפגענו, אין זה אומר שצריך לפתח צריך להיות מספיק חזקים כדי לארגן את הצבא, אבל תרבה יותר חזקים כדי להביע להסכם, ואי ללכת צעד אחי קדימה לביטחון, זה היה כעת קשה בגלל חוסר האבטח, והשש שבמקרה שהסכם ייכשל נשלם בדם.

צמיר: אבל אתה אומר שאם נחזיר את ירושלים או לא תחית כאן.

צמיר: נכון, מדינה זה לא רק מקום לחיות, אלא עולם של ערכים, כמו ארץ ישראל, בחרנו לחיות שם ולא באוגדת ירושלים היא עולם של ערכים.

שאלה: מהו לדעתך החלוציות של חיוס?

צמיר: לא לדעתי, מן הנוחה, לא לפרסם, מדעות בעיתון, לפני שאחר דורש מן הנוחה דורש מעצמו, זה מתחיל מדברים קטנים, לשמור על חקיקה, לנוח סבלני, מנומס, ועד לדברים של מיתוח עצמי, של, חספסל בעצמך, כדי לחקק את הצבא לפני שאתה משכנע אחרים.

זהו תור רחוק מזהות נעלה, לא ניסיון ליטות, ללפוף, לחבוך או לרדף מוריות ביברי צמיר, חבאנו אותם פני ששכנע אותם למרות גילו הצעיר, חלוצות לגויל והצעה שאלנו ומשפחה נמר, תוציה חשיבה נמר וחישה שאלות משולש, מעניין היה להיפגש בעתיד, לחלופי, לפרסם את אשר נאמר.

צמיר נשר: אומרים לנו, "החליטו", ומתחילים שלא כולם מחליטים בחיוב

צמיר: כל הקשר שלנו עם נוער עיריות הפיתוח ונוער, ישראל השנייה הוא מלאכותי, ומעולות של נוער מברחות להיות סביעות, חנסי לערב שמן ומים, זה לא חולך, אולי זה לא יפה מה שאני אומר, אבל המצב לא טבעי, מערכת החינוך לא פועלת כנו בנושא זה, יש לתת חיל מגיל תרבה יותר צעיר, אני עובדו עם נוער בשכונת חתקוה, ראיתי שדווקא אצלו הנורים הם אלה שלא חצלו לתקבל לעבודה בבתי ספר אחרים, דווקא הילדים שצריכים מורה שיתיה להם כאב וכאם, אצלו המורים סוחו טובים, לדעתי יש לתת, לאחם ילדים חינוך חיוס מתחולל ועד לסיים חלימים האקדמיים, זהו עניין לשנים.

מסע חיותה בעיית נישואים בין העדות, עם השנים מתרגלו, לפני 15 שנים חיותה בעיית, עליית גומולקית, כיום מי זוכר את זה? עכשיו יש בעיית חלילית הרוסית, אנתו קולטים ומתרגלים, רק דרוש זמן.

צמיר: לא מומן עליית באיות בית במעלות עם אשה ודברת רוסית, היא שאלה על הקומה העליונה ואני עניתי לה ברוסית, אני דוברת רוסית מחבית, ידיבורי עם סבתא ברוסית, חשש אמרה לי: חעלי איתי, אני מוחלת, והיא שאלה אותי: איך את מרגישה כאן? אמרתי לה באופן טבעי, למיני, מה את אומרת חיד? זה שלי.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

צמיר: מהו הקשר שלכם עם מה שקרית?

צמיר: אני שומע את אבגרי, וגם כן משתכנע שהוא צודק.

עברו עם העצים האלה. אני צריך
 להם שיריגים אותם הקשב לי — אני יודע
 שירשו של דבר אם אספיד את הסרט
 היתה זה סרט, אבל אני יכול להושיע
 לפני העצמות. רק לגימה אחת — לא
 גור האם תעזור לי? —
 יקני עור לך בחפץ לב — אבל החבר
 לי ירי הולח העקש לחש בכלי
 את תרגאו יש לי רעיון — בולו הקשב
 מאשר צריך לבוא בכל רגע, הנה קח את
 ה: הוא הושיע לי את מבטת המעורב —
 ח אותה תורה למלחמה והגו להם לחת
 מבטת יותר כחה, ואבן כך חששה מה
 ג: אומר לך — הוא רכן אלי ולחש
 ראשו על אוזני, גיחכת על החדוש
 ב: וגו הוא צחק מדוש עונג:
 ה: דעתך? —
 ותכון שזה יפעל.

למלחמה את המבטת במלחמה ואחר-כך
 נאוו את הקנטיה. קניתי בקבוקון מוכר
 לי יין, רבע ליטר וסקי-דברון וסלי קטן
 ל סרט הדבקה. בבית-שימוש סמור רוקנתי
 ת בקבוקון ומלחתי אותו כורבון —

היה מלכות בתוך משפחה, את אלו הורסים
ממלכתי במקום בטוח. כאשר הורחב אל חדר
לחלוצה היטש השומר על גופו, אך לא
לחל יד למקום הרגיש. בתוך החדר עסק
בהפיכת המוצא העיני ונורע
לפנים שוותות ורענונות של גיבור
עצות.

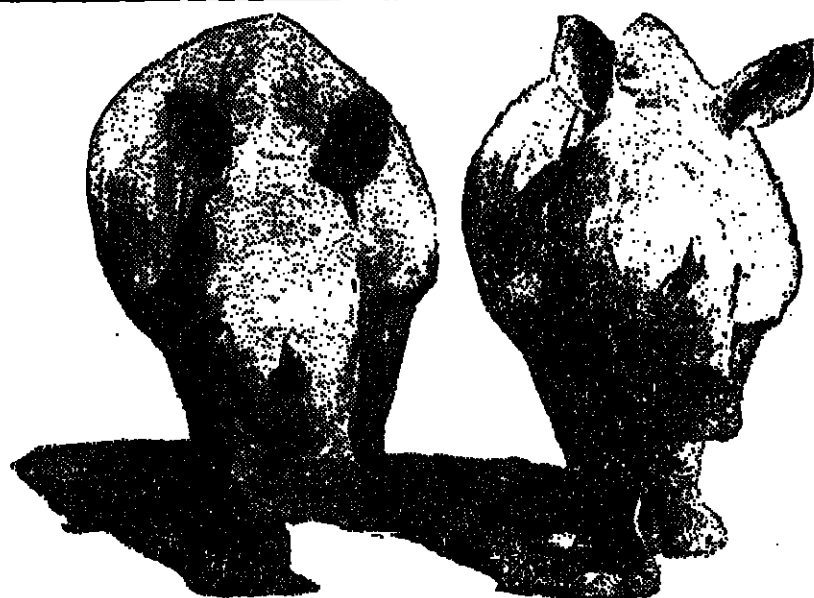
מכונה בחזק עד שאלחש, ציורה לך על
מאמר. כשהיו לבדו הושיט השחקן את
ידו, והפך להחלכל בי כמי שיש. חן —
מר בקוצר רוח, בגילך בודאי היה לך
ידידים, כדי שתרע מה אפשר לעשות
במצב ובמקום אימור! בוא ותן. או שמא
יגורו בך עצבון? —

ורחתי את התחבובים וחילצתי את הבקור
מן מן תחבובות. הוא הושיט לאור
מאמר, למחלל אל חתח. והיכן הוא עצם
עיניו: "יש כמה זה היה נחול לי!" —

נעזרת לגימה בבוקר ולגימה אחר-הצהריים
ימים את הפרט — האחרון אשר בו סיכב

מאמרים

נאות צב"ש, כתבתנו לענייני וילדע חייעס

ביום הולדתה ח-26 קיבלה מדינת ישראל מעורבות רמתית וממשקיע-חץ ופי של מותח: סאפארי-פארק ארזינגאן, היידי, או לפחות הגדול ביותר, במזרח חתיון. ואת מתנת-ה-חומים, כי חכל יודעים מה נחץ. לה עכשיו: איזה חדר שלום קטן, ממש-לח יציאה או לפחות קונסוליציה של חובות, אבל גם סאפארי-פארק ואת מתנה יפה ואינה תולכת ברגל.

בשטח סאפארי אפסר רק לסטע-במכונת סגורה, בעלת גג קשה. חתול-נות מוגנים ויילדים יושבו במושב ה-אחורי בלוחות מבורג, חיות, לעומת זאת, מתחבבות חופשי במרחבים ה-אין-סופיים של סאפארי, כלומר בש-טח של 900 דונם, חמוקף חומת בטון פיסולית שגובהה 2.50 מ' ואורכה יותר מ-5 ק"מ. מאתיים וחמישים חיות-בר אפריקניות מסתובבות איפוא בין חתול-מת חסידות חסידות ומבטות בפלי-אח ביצורים תזוזיים והצבעוניים, ה-מתגלגלי לאיטם (מחירות מותרת 15 קמ"ש) בכביש עקלתון חד-סטרי, ש-אורכו 7 ק"מ וחוא מתוכנן כך, שהנו-סע בו אינו רואה את אשר לפניו או מאחוריו, כדי ליצור אשליה של מרחב, בדיוק וואים עשב גבוה, עצים רבים, שיחים ואת חזיריים הלגיוניים של השמורה, אם מתחשק להם להתגלות.

שימו לב, רבותי, מימין עד זרבת, קצת יותר רחוק תגנו ויש, דרומה - טומים ואורקים, שמאכל זוג קרנפים, לא לסטע לאט, הם מסוגלים לתקוף! מה עושים במקרה כזה? עוצרים את הרכב, כמוגן ומפנילים את הצופר.

על גדות שלולית וקטוריה רובץ עדר צבאי-מים ובחורף האגם המלאכותי מדשדשות אגפיה, שקנים ולפאמי-גוס, אבל מסוג אחר, לא אלה שאתם מכירים מן החיות, היענים - נקבות באמה, חזירים וחזירי נוצה - עור-כיס תחרותיות רוצה לאורך הכביש וכל-שר אחד מסוג חוצה את הכביש מבלי להביט מיהם-מאחורי-מימנה, זה בסדר גמור ובחמאם להוקי התנועה, השל-טיס דושים במפורש: "ולכת קדימה לחיות!" היענים הם בתקופת חי-חום, הזכרים מתקוטטים באלגנטיות, נקבה אחת שומרת על הזכרים, כל אחת בנודל של מנו מרגמה!

שימו לב, רבותי, חזירות בעלות ח-פסים חדים חן, "גריבי", מין נדיר ביותר, חזיריים המרובעים, מפוספסים שחור-לבן - אלה חזיריים של חמטרי-לום, מסייעים בשטח והשומרים - במדי סאפארי בצבע חאקי-ירקרק, כן-בנים רחבי התורה ובכלל הופעה של ציודים - תפקידם לדאוג שהכל יהיה בטור, כלומר - שהמבקרים לא יאכלו את החיות, לא יגבו אותן, לא ידו-בן באבים ולא ירגיזו כל אחד מעובדי השמורה נושא מכשיר קשר ובכלל יש לה חרטה שנקלעת ללב לבח של אפה-קח ואו-טו-טו ויפוע הדאקטארי, זה מחוללונות, ויתחיל לחטביר.

לראשיתו של הפארק, תרמדינג קוואים, עני קירמאני, הוא חמנול, חוא וידע לחטביר חמון אד מן שרוא-שמוע פרטים מרתקים עוד יותר - ואין, לסיפורו של תום קאמסלי, ה-אין, תמוריים מאמריקא, המרחות, שחוא חתיון, לעניין חיות-בר של ח-פארק, דג - לא אמרתי שכל מבקר

של הפארק. זה המקום היחיד בו מותר לצאת מהמכונות, לצל את חזיריות, לבקר במסעדה, לחסותוב בשטח, ל-לות על הסוללה ולחביט בעונת ח-קיות והמטופשות של חזיריות מותר-מלמעלה. אזור הפיקניקים שורף חמו-רים, כאלה רגילים, קטנים ואפורים - החיה היחידה שלילדים מותר להש-תעשע איתה, ריכוז החמורים ליד ה-מסעדה עלול לעורר בך רועש שחטט-קים חם תמיד טריום, אבל זה לא כן, החמורים - מבטות מנהל הפארק - נועדו לאריות. שום משוי זועה, רבות, שחוטטים אותם, בלי חכשר של חרבות, ומגשים לאריות מדי ערב, בתוך חבית-נים, הרחק מעיני חקח הסקרי.

20 אריות חיים בחופש ובדרור במר-חב-נקי של 50 דונם, מגודרים בחומה וברשת כפולה, מצופה חומר פלאסטי-כדי שלא יראו אותה, אומר צבי קיר-מאיר, אבל רואים, נכנסים ל, ארץ ח-איות! כמו לבית סוהר: שעים כמו-לום, המופלים ממגדל פיקוח, רחבה ביניהם והשער חשני נפתח רק לאחר שהראשון נסגר. האריות - מרביים עצורים, בני 3 - עושים רועש של חתול-לום חזובים, גדולים וסימפטיים, מת-חלכים בחדר, בנשיאות ובעלגותיים, קצת משועממים כאילו, צבי קורמאיר סיפר מעשה מסמרת-שיער על אודות תייר בסאפארי של קניה, שבקש לחצ-טלם בחברת אריות והמלצמה האוטו-מטית הניחה את כל שלבי הטרף. ה-סיפור מוזעק, אך ליתר בטחון מסת-גבים בתוך ארץ האריות שני ג'יפים והצוות שומר על שלום האריות, אצל חישאליים, רבותי, הכל עלול לקרות. כבר ביום הראשון של הביקורים ניסה מישור לצאת מהמכונות בשטח חא-ריות, מישור רצה לגנוב גוזל-יענים ומישור נסע בניגוד להנחיה.

עובדים את ארץ האריות וממשיכים לנסוע בין הצמחוניים, צבאניים עור-כיס תחרות רוצה על גדות שלולית אל-ברט, יענים מתקוטטים, זרבות מלח-כות עשב, בבית הפארק וברכישת ח-חיות חושקות 6 מיליון ל"ה חצי - מעוריות רמת-גן, חצי - משקיע חץ, למי החשעה תרוור החשקה תוך ש-תיים, כי יש גם ריבוי טבעי ואפשר יהיה למכור את חודף, אבל בתוכנית גם בבית מצפה שישקוף על כל השמו-רה, ורכישת חיות נוספות, ביניהן קו-מים, הפארק פתוח למבקרים מ-9 בב-קר עד 3 או 5 אח"כ (תלוי בעונת ח-שנה). חמחור: 6 ל"ה למבוגר, כולל חסענה לאו 5.5 אם אתה נוסע ברכב שלך 4 ל"ה לתלמידים, חיילים ונכי צה"ל, "סאפארי" כאתר תירות נותן אפשרות למיחות מקורות הכנסה אח-רים: מכירת מזכרות, מדבקות, ציל-מים, ספרים ומה לא. אולי זה עסק טוב ואולי לא, בארץ אי-אפשר לדעת בינתיים הכל וצעים לראות, זאת אמנם לא קניה, אבל גם לא נן חתיות ה-תניי ולא נן-חיותיהם חתל-אביב, ש-כלובי מעוררים רגשות קלאוסטרופ-ביים, כל מי שאוהב לשחק במרחב-לי-מי שמאמץ שאוהב רגשות קלאוסטרופ-ביים, כל מי שאוהב להתגלות בחישה - כל תלות חשבט, בסאפארי של רמת-גן, אין קשה לחיות, היראפוט בעצם אינו מסתובבות חופשי, חן כלואות, ביחד עם 12 פילים, בבור-מלאה ענקי, מדי-קף סוללה, תמצא בטור הפיקניקים

הלם העתיד

לזר

לא מכבר נודמן לידיו של זמי כרטיס ביקור של "עווא", מנחשת בקלפים, ספלי-קפה וחזרות-בטן, סודיות מובטחת.

בחורוסקופ של אותו שבוע מצא בין חיתר, כי מנחשת בלתי צפויה עשויה לשנות את מהלך חייו, ואם כי לא היו לו כוונות לשנות מחלכים, בכל זאת החליט לנשט, ידיו שלו אמר שכדאי לו היא טובה.

חוקנה המכשפה שהיתה אמורה לפתוח לו את חליל התגלית למרבית תפלא כנערה צעירה חגיגות למדי וגם מקום החתונה, שפס אם היה זומה למאורות-ישופים, "תנאי העבודה חשופים", ציין זמי לעצמו ושאל: "את היא תתגשט?"

"כן", היתה התשובה, "איד אתה רוצה, בקלפים או בקפה?"

"קפה", ענה זמי מיכנית.

"ממה סוכר?" שאלה היא.

"שלוש", בלי חלב", חייב.

הסתכלה בו לרוע במבט חודר ואמרה: "ניחוש ראשון, אתה אוהב מתוק?"

"יוצא מן הכלל!" קרא בהתפעלות, "איד ידעתי!"

"הו המקצועי" חשיבה בענונה, "הן יד", נתן, וטלה את כף היד בעדינות, בקצות אצבעותיה, התבוננה עמוקות לפני ולפנים, טובה, חכמה, טיילה לאורך הקווים, מתחת לעורניים, וחיתה מגיבה אליו מבטים ספוגי-המלה עד כי היה משוכנע שהיא צופה לו התגשט מוחלטת בשבועיים הקרובים. לבסוף באה לה הארה והיא קראה:

"אני רואה! אני רואה! חיה לך משחו ביד!"

אימץ את זכרונה. כל חייו עברו עליו ביעף, חרגעים חקשים, המצוקות.

"מטעיר", אמר, "לא זכור לי".

"מוכרת לחיות" עמדה על שלה, "איזה שבר, נקט, סדק, משחו!"

הוא השתדל, "חיתה לי אנגיה" הציע, לא נתקבל.

"בידי" חורה בעקשנות, "בידי".

"לא זוכר שחיה לי משחו ביד" נאלץ לאכזבה.

"אז הן רגל" קראה בכעס.

נתן, וטלה את הרגל בידיים רכות, בקצות אצבעותיה, התבוננה עמוקות ושוב נה עליו אור:

"חיה לך משחו ברגל!" בישרה בנצחון.

הוא לא ציפה לניחוש כל כך קולע, "נקעתי פעם קרסולי" חודה בלחש.

"אתה רואה?" אמרה בנאווה בלתי מוסתרת. הוא חזקין את ראשו וראשו מגודל המעמד.

"אולי נעזוב את העבר ונעבור לעתיד?" הציע, חסימה, מעולם לא שיער כמה אדער אפסר לשאוב מספל קפה תורכי אחד. תחתיות שלח בנבכי הקפה חיפשה אותו ממש. לאחר זמן נרעה מעט, לטשה עיניים ולחשה:

"אני רואה! אני רואה!"

"אפשר לקבל עוד פרטים?" עודד אותה.

"ריתח מן מבט זועם ושבה אל חקפה: "אני רואה אשח" לחשה, "אעיר, שחרחורת, מסתורית, אני רואה מיטה רחבה, הרבה אחת, עי"ה".

"מה העיניים?" שאל, "למה המסקת? מה עם האשה?"

היא טנחה, מנחשת בלתי צפויה עלולה לשנות כלובי מעוררים רגשות קלאוסטרופ-ביים, כל מי שאוהב לשחק במרחב-לי-מי שמאמץ שאוהב רגשות קלאוסטרופ-ביים, כל מי שאוהב להתגלות בחישה - כל תלות חשבט, בסאפארי של רמת-גן, אין קשה לחיות, היראפוט בעצם אינו מסתובבות חופשי, חן כלואות, ביחד עם 12 פילים, בבור-מלאה ענקי, מדי-קף סוללה, תמצא בטור הפיקניקים

בתוך המרחב המאובק

סוזי רוסק-אשורו

לאחר המפגש החם עם בקעת הירדן, האחובה, האכזרית, שהפכה לו לגדי גם מקדש וגם מזהב... רציתי לספר על אותו יום עצמאות שטוף שמש מפני שנמשנו בחדר של ניר, מספר חברים שרצו להרגיש אחרת ביום שאמור היה להיות יום חג, ושתותיר אותו, חתיים, אופי שאלות ללא מענה, ואין בנו מילים יפות אלא שתיקה נוראה...

לעבור בבית חקירות שבמשק ולהאזין לשקט. בדממה שביב שירת הצמורים נשמעת ברורה ויפהפיה, כמנגינת לונאי. לראשי הכרושים הנרכנים ולערוגות הפרחים חקטנות. שירת טבע לצער הטובע בלוהיות השיש.

יום העצמאות 1974. אין מצולות ואין חוגים. טורי המצער התחלפו לטורי שמות, אותם שעצור אל שתיקה מותם.

האלבומים חיו לתמונות סדורות במסגרת שחורה, ושיר נצחון להמיה דומעת - מימנה, מימנה.

וגן כבד ומרגם, ממעטים לדבר, נוראה היא השתיקה שאין אחריה צעקה, אלא העמקה אל האלם.

לחיצור במה שאמר גידי, שלא עובדת חמות היא הקובעת אלא המסרת שלמענה ניננו חתיים. חמות צורך תוכן, טעם, צער שאין אחריו חמלה.

מה היה גידי אומר עכשיו, ביום זכרון זה, בתוהו שאופך אותו, בסימני השאלה שאין להם תשובה, בתחושת חריקנות הצורבת... מול מלבני חיש חלבנים אף לי אין פתרונות. אני מרגישה בכוחי חזקאות המתפשטת על כל הנימים העדינים ביותר שבי - אני שלא עמדתי מול האש אלא אספתי אודיות, את חביריה שאין אחריה חפנית חראש, את הבדידות, את הרגשות אין-חאונים עת חברים צריבו עין וחשוקי שפה דיגלו נשקם.

החשם, חשכם, גידי ואני בגים, ירחיו בעיות נער", אני טוענת, "לא יתנו לי כאורחות לחסותוב בכל המקומות האלה", "שעבי שטיוות", צוחק חוא, "מקומות האלה", "על לריתח, נופים מכורים - ואז סטיה מדרך המלך ותלחא לפיתול מיתגלים, דרך לא דרך, אוהלילים קטנים פה ושם, דגל על תל אבנים מסיידות לבן, "האלף" פה, "האלף" מכאן, יש וחיה יורד מהגים ומתלחש עם חייל זה או אחר, ועברנו מהסוס מפוספס אדום ומחסום מוספס שחור-ירוק, ואותו חתף יד לחסכמה וחיוך, כמה חיוכים! וכולם למדי, חיותה גם אם לא אגוים אפילו חיה.

את שקט הבקעת אהבו האיסיים, אל חדממה המופלאת באוכה ים המלה נמשכו כל מתבודדי הסינוף והמחשבה האי-סופית. שלווה חיתה מרושה באותו בוקר, אחר התפתל חשביל יותר ויותר ובאנו בין ואדיות וסלעים גבוהים כפסלים שקרשו, וכחם פערות כעשרות ארובות שחרות המערות.

פה עזר גידי את חיים, "רואה את", אמר, "כאן הם מתחבאים, כאן מקומות המסתור שלהם וכאבי-הראש שלנו. בליח חוצים את הירדן וביום מסתתרים בכוכים ואנו ככלכל גישוש אחריהם".

עקב בצד אגודל בסבך הצמחים האפורה-ירקרקת, מעל לראשנו חנו חזיות וחעורבים. אמרתי, "אווירית מצודה", "אם לחמשין ביצוטי", ענה מחיוך ועיניו באופק, "הוד קדומים".

נשכחו ממני שמות המקומות עליהם חורה באצבע, ושמות הצמחים והעשבים אותם סקף והביא למכונה פרוח מהזכרון, אולם לא בזה חיה חדה, הטעם היה שבה בי העצמאות שלו, האהבה שבו לנוף הצחוב וחחם הכבה את הצינוות חגיגת מעט לחסרת מרכאות, וחיה בנו חן ללא חוצצות ושלטים ותומורה, חיה מן המופלאת בתוך המרחב המאובק והחיתה, טעמתי במלולותי ובשתוקותי את טעם חמתה, העיניים תבולשות, תאחריות את עיפיות הלילות הארוכים ללא שינה, כמו שמעתי את כטרור טלפון השדה שליד מיטות חקפה חשחור וחמר וברכתי לגמתי מבוסות חקפה חשחור וחמר וברכתי ב, "האלף" בעל הצליל חמיוח רק להם.

"אני הבקעה" חיה מכנה אותם.

בתל-אביב חמו חרובות מאים, בתי חקפה מלאו עד אפס מקום, חרמקולים חצטרו וחזיריים אוזניים, הלמות פשוטים מלאטיס, חכילה על הראש, "ביוכים חשבים למסיבת, אמר, וראיתו כי לייסיו דגב אבל צחבה.

בין פדוף בעיתונים לסיקרת חחדשות בליווייה אני שבה וטוענת את חטעם המיוחד שריתתי או לפני מאות או גבון יותר לומר חמש שנים - באותו המידה של טוף חקף, זמן כה מועט מעורר.

מלך סוד

